

okinčanami konji. Dvorana bila je pretesna. Med tem pa so šulvereinski botri dr. Hojzel, krčmar Streiter, krčmar Ogriseggg in pešica drugih delili otrokom kaj bogate (?) darove: n. pr. pismenke $\frac{1}{2}$ kr. ena, kamenčke po 4 za 1 kr., nekaj malovrednih nogovic in robcev, kakoršnih trgovcev le po slepi ceni proda. Tako so uboge otroke le žalili sebe pa osmešili. Kmečkemu društvu niso mogli nič škodovati. Blagim domoljubom in vrlim kmetom pa vsa čast in slava! Živeli! — Jož. Šeligo ni mogel otrok v šolo pošiljati, ker ni imel jim obleke dati. Toča ga je tudi oškodovala. Pravijo, da je bil kaznovan. Ta siromak je delal pri stavbarji Migličiči, ki mu je 1 fl. kar za šulverein zaračunal. Je li Šeligo šulvereinar? M.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar so ministru vnanjih zadev, grofu Kalnoky-ju podelili red sv. Štefana in ministru za Bosno in Hercegovino, baronu Kallay-ju, red sv. Leopolda. Veleimenitno odlikovanje kaže, da cesar mirovno delovanje teh ministrov visoko čislajo in popolnem odobrujejo. — Nemški liberalci, posebno borlski grof Wurmbrand, hočejo člen XIX. osnovnih državljskih pravic pokopati in nemški jezik kot državni jezik proglašiti; dne 22. t. m. pride ta predlog v državnem zboru na dnevni red. Če zmagajo, potem naložijo nenemškim narodom jarem, kakoršni so Madjari vrgli nemadjarskim narodom na vrat, kar bo začetek nove in silnej borbi. — Nemški poslanec in konservativec Lienbacher je v Solno-graškem osnoval kmečko (agrarno) društvo, ki šteje že 1000 udov. — Moravski c. kr. namestnik grof Schönborn je službi se odpovedal; pravijo, da postane naučni minister namesto barona Konrada, Bog daj! — Čehi začeli so prošnje do državnega zbora odpošiljati, da bi prusački šulverein bil zatrt, ker mu ni mar toliko za nemško, marveč za ponemčenje slovenske dece, in ker le politično rovlje; Slovenci imamo dovolj uzrokov do podobnih prošenj. — Madjarski minister grof Raday je umrl; Jude čedalje bolj sovražijo na Ogorskem, nedavno bila sta dva nova poslanca izvoljena, ki sta morala obečati, da hočeta na potlačenje Judov delovati. — Hervatski sabor marljivo zboruje pa malo sklene. Ban grof Khuen dobrika se vsem strankam, le Starčevićevaj se ne upa blizu. — V Hercegovini je od 100 vojaških novincev skoraj polovica všla in s puškami vred potegnila k vstašem v planine.

Vnanje države. Francozom je se posrečilo vzeti Kitajcem mesto Son-Tai; palo je pa vendar 1000 francoskih vojakov in kakih 6000 kitajskih; sedaj hočejo Francozi napasti Bak-Ningh in naposled pograbititi veliki in in bogati

otok Hai-Nan. Doma v Parizu odjenjal je freimaurerski napuh in so pariškemu nadškofu in semeniščem pustili dosedanjo plačo iz državne blagajnice; jud Rothschild pa hoče za 450 milijonov frankov pokupiti vse francoske državne železnice. — Nemški Bismark je zopet 3 škofijam dovolil prejšnjo državno podporo in mogoče je, da pridejo nemški katoličani kmalu na bolje. — Ruskemu carju je le malo odleglo; vendar pravijo, da ni nobene nevarnosti; nihilisti so zopet enega visokih policistov v Petersburgu zaklali, general Subejkov bil je zvabljen v neko hišo in zaboden, jegovi spremljevalci pa ranjeni, hudodelcev ni bilo mogoče zaslediti. — Bolgarski knez dobi ruskega generala za vojnega ministra. — Turški sultan hoče 3000 vojakov poslati egiptovskemu vice-kralju v pomoč proti Mahdiju v osrednji Afriki. Ta je nedavno napal mesto Gezireh pa brezuspešno; v Hartumu je 4000 egiptovskih vojakov, da ga ubranijo pred Mahdijem.

Za poduk in kratek čas.

Cesarske, štajerske, slovenske zastave ali bandere.

(Dopis iz Konjic.)

O konjiških tržanih se je marsikaj v „Gosp.“ čitalo, naj se še pove, kaj da smo si nekteri konjiški kmetje mislili, ko smo dne 23. sept. pri že znanih konjiških gospodih črno-rudeče-žolte nemško-prajzovske zastave ali bandere, katerim „frankfurtarce“ pravimo, vihrati videli. Nehoté smo se tistih žalostnih časov spominjali, ko so nemški grajščaki in jih beriči nevmiljeno s slovenskim kmetom ravnali. Čujte! kaj se je svoje dni ravno v naši lepi Dravinjski dolini zgodilo.

Nek kmet je rad z bičem pokal. Tistega pokauja pa ni mogel nemški grajščak trpeti. Pošlje toraj nekega dne nemškega beriča po slovenskega kmeta, ko je ta po navadi na cesti, z bičem pokal. Kmet stopi trepetajé pred gospoda. Ta mu ukaže, se na dolgo in široko klop vleči in berič mu jih z debelo gorjačo pet vročih nameče. Ko jih je kmet imel, ga vpraša nemški grajšak: „Ali vedla, zakaj ta vroča froštikl dobila?“ Kmet odgovori s solznimi očmi, da ne ve. In grajščak mu poreče: „Zato dobila, ker tam po cest z gajžlo šnalcala; če se enkrat kaj takega naštelala, dobila deset štokštrajh ali batin; ali zmerkala?“

Tistih vročih nemških batin smo se kmetje spominjali, ko smo omenjene nemško-prajzovske zastave pri nekterih konjiških tržanih in „šulvereinarjih“ razobešene videli. Take nemške zastave v konjiškem trgu iz oken in streh kazati, se pravi po naši kmečki pameti, nam slovenskim kmetom nemške grajščake ponujati, ki